4 وطن لئہ جانِ ڀي صدقي

”گوورڌن شرما ”گهايل“ (سنہ ١٩٣٧ع) سنڌي ٻولي، ساهتيہ تعليم، ڪلا ۽ پترڪار جي کيتر ۾ پنجن ڏهاڪن کان سرگرم رهيو آهي. هن جا سنڌي هنديءَ ۾ ڪيترائي ڪتاب ڇپيل آهن. ”ميڙي چونڊي“ تي راشتريہ سنڌي ڀاشا وڪاس پريشد (NCPSL) ڀارت سرڪار طرفان سنہ ٢٠٠٠ع ۾ انعام مليل اٿس.
هِن ليک ۾ هيمونءَ ڪالاڻيءَ بابت ٻڌايو آهي.

ٻڌو، پڙهو ۽ اَداڪاري ڪريو.

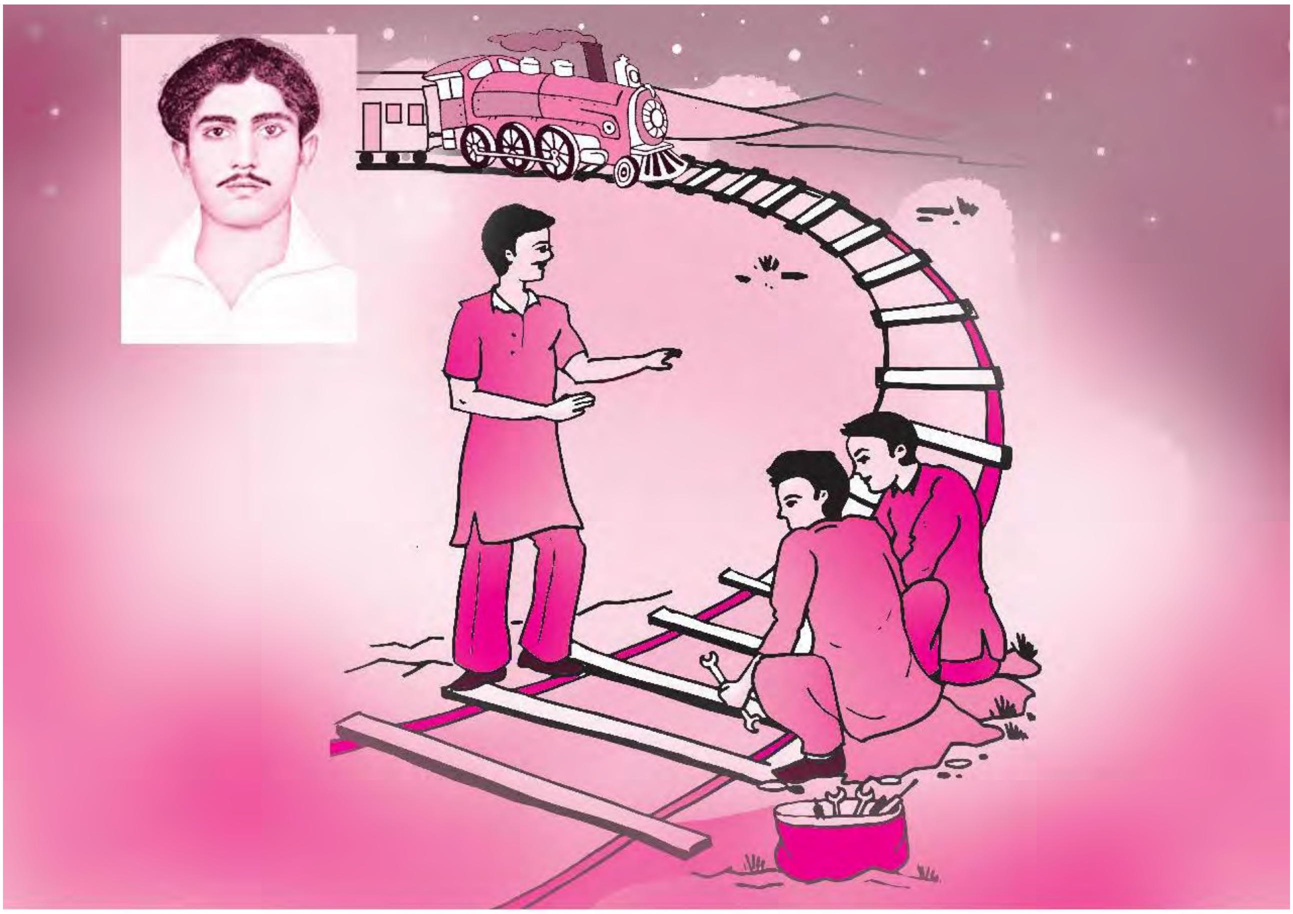

استيج تي جهڪي روشني آهي. هڪ پاسي کان هڪ نوجوان اَچي ٿو.

ساٿي ١ : هي ديش بچائڻ جو قسم کائون ٿا. دشمن کي مِٽائڻ جو قسم کائون ٿا. (ٻہ دفعا)

(ٻئي پاسي کان هڪ ٻيو نوجوان اَچي ٿو.)

ساٿي ٢ : او منهنجا پيارا وطن، پيارا وطن،

تو تان قربان من جند ۽ جان. (ٻہ دفعا)

ساٿي ١ : اَدا! اڃان هيمون نہ پهتو آهي.

ساٿي ٢ : ضرور ڪا سازش سِٽيندو هوندو.
او گهايل! هرهندواسيءَ ڪي اِقرار اِهوئي ڪرڻو آ
هن ديش جي خاطر جيئڻو آ، هِن ملڪ جي خاطر مرڻو آ.

(هڪ پاسي کان هيمون اسٽيج تي اَچي ٿو)

هيمون : ڀارت ماتا جي جئه. منهنجا ساٿيو!
هاڻي وقت وڃائڻو ڪونهي. ڏيان سان ٻڌو.

ساٿي ١ : ها ها، اَسين توسان گڏ آهيون. جيئن چوندين، تيئن ڪنداسين.

ساٿي ٢ : حڪم ڪرِ هيمون جانِ حاضر آهي.

هيمون : ڌيان سان ٻڌو، اَسان جي ديش واسين کي قتل ڪرڻ لاءِ انگريزن جي هڪ ٽرين هٿيارن ۽ بارود سان ڀريل اڄ رات جو هتان لنگهڻ واري آهي.

ساٿي ١ : حڪم ڪر پيارا، تون ڇا ٿو چاهين؟

ساٿي ٢ : سکر جي هن ڪڙڪ سياري جي رات اسان کي ڏڪائي نه سگهندي.

هيمون : هلو ته رتيل رتا موجب مِلي اُن ٽرين کي ڪيرائي مُلڪي محبت جو مثال قائم ڪريون.

ساٿي ١ : قبول آ، قبول آ.

ساٿي ٢ : فِش پليٽس ڪيڏڻ لاءِ هٿوڙو ۽ پانو لڪائي آندا اَٿم.

هيمون : پوءِ دير ڇا جي؟

(ٽيئي ڄڻا هڪ پاسي ويهي ڪم کي لڳي وڃن ٿا. ٺڪ ٺڪ جو آواز اَچي ٿو)

هيمون : سکر پُراڻي ۾ سکر بسڪوت فيڪٽري جي آس پاس گهڻو ڪري انگريز پوليس وارا پهرو ڏيندا رهندا آهن. ان ڪري ساوڌان رهجو.

ساٿي ١ : مهاتما گانڌيءَ چيو آهي ”ڪرو يا مرو“

ساٿي ٢ : ”سرفروشي ڪي تمنا اَب هماري دِل ۾ هئه، ديکنا هئه زور ڪتنا بازوئي قاتل ۾ هئه!“

هيمون : شاباس ساٿيو!
تُنهنجي رکشا لاءِ ماتا ڪيترن، پنهنجي سِرَ سان اَڄ ٻَڌو آهي ڪفن.

(وري ٺڪ ٺڪ جو آواز ٻڌڻ ۾ اچي ٿو)

(اوچتو هڪ پاسي کان ٽارچ جي روشني ٽنهي تي پوي ٿي)

هيمون : مونکي ڏيو هٿوڙو ۽ پانو، گم ٿي وڃو جلدي، هيءَ مشعال اُجهامڻ نه ڏجو.

(ٻئي ساٿي هڪ پاسي هليا ٿا وڃن)

(هيمون پنهنجو ڪم ڪندو ٿو رهي. اوچتو هڪ پاسي کان هڪ پوليس وارو اَچي ٿو)

پوليس : خبردار، شيطان! جي پڄڻ جي ڪوشش ڪئي اَٿيئي. آندا ٻُڪيون ڪيئي ڇڏيندو سانءِ.

هيمون : آزادي گهرجي ماڻهن جي، آزادي پياري ڀارت جي آزادي سيني ڌرمن جي، آزادي پياري ڀارت جي.

پوليس : خاموش! بدتميز، خبر پوئي ٿي تہ ڪنهن جي سامهون بڪواس ڪري رهيو آهين؟

هيمون : سوُري جن جي سيج مَرَڻ تنين مُشاهدو جناب، ارمان صرف ان ڳالهہ جو اٿم تہ هندستاني هوندي بہ اوهان فرنگين جي طرفداري ڪري رهيا آهيو. توهان کي لڄ اَچڻ گهرجي.

پوليس : اي ڇوڪرا! تون مونکي ٿو نصيحت ڏين؟ نيڪ آهي، تو وانگر مان بہ هندستاني آهيان. سچ سچ ٻڌاءِ توسان گڏ ٻيا ڪير ڪير هئا؟ مون سندن آواز ٻڌو هو.

هيمون : (ڪِلندي ڪِلندي) مون سان گڏ ڪير هئا؟ چڱا چالاڪ سپاهي ٿا لڳو. هِت مان، فقط مان ئي هوس ۽ اَوهانجي سامهون بہ آهيان. منهنجا ساٿي تہ هيءُ هٿوڙو ۽ پانو آهن.

پوليس : ڪوڙُ نہ ڳالهائي جوان! سڀ سزائون معاف ڪرائي ڇڏيندوسانءِ، منهنجو مطلب آهي، گرفتاريءَ کان بہ ڇُٽي پوندين.

هيمون : ڪيڏي نہ وڏي دِل ٿا رکو، آخر آهيو تہ اَوهين بہ هندستاني نہ؟

پوليس : منهنجو وقت برباد نہ ڪَرِ. سَچُ ٻڌاءِ. تنهنجي عمر تي قياس ٿو اَچيم، نہ تہ ڦاسيءَ کان بچي ڪين سگهندين.

هيمون : ڦاسي! ڦاسي سزا آهي يا انعام؟ ڇا ڀڳت سنگهہ کي ڦاٿي چڙهيو اَٿوَ. مون جهڙن ناچيز ديش ڀڳتن لاءِ ڦاسي، سزا نہ پر اَنمول سوغات آهي.

پوليس : هئيلا نوجوان! پنهنجي اَبي اَمڙ جو خيال ڪر، يار دوستن تي ڇا گذرندي اُن تي ويچار ڪَرِ.

هيمون : آفيسر منهنجي ڳالهہ ٻُڌي ڇڏ. منهنجي ماءُ پيءُ لاءِ ديش جو هر نوجوان هيمون سمان رهندو. منهنجي خون جي قطري قطري مان هڪ نئون هيمون جنم وٺندو. هاڻي ٻڌاءِ ڪٿي پهچندا تنهنجا خودغرض حاڪم؟

پوليس : آخرين موقعو ڏيانءِ ٿو. سچ ٻڌاءِ تہ توسان گڏ ٻيا ڪير ڪير هئا؟ نہ ٻڌائيندي تہ هٿڪڙيون هڻي قيد جي اونداهي ڪمري ۾ قيد ڪرائيندوسانءِ.

هيمون : (زور زور سان کلندي) آڪٽوبر ۱۹۴۲ جي ۲۳ تاريخ رات جو اونداهيءَ ۾ ثواب جهڙو ڪم ڪرڻ لاءِ، قيد جي اونداهي ڪوٺڙي... مزو اچي ويندو.

هيمون : (هال ۾ وينل سيني ماڻهن کي پرڻام ڪندي)
او ماتائن جا لال اُٺو، او ڀارت ديش جا ٻال اُٺو. آزاديءَ جا رکپال اُٺو، او هر دشمن جا ڪال اُٺو.
وندي ماترم، ڀارت ماتا جي جئہ.

(پردو ڪِري ٿو)

نوان لفظ

اِقرار ڪرڻ - اَنجام ڪرڻ.
قياس ڪرڻ - ديا ڪرڻ.

اُجھامڻ - وسامڻ.
سوغات - سوکڙي.

سوُري - ڦاسي.
خود غرض - مطلبي، سوارٿي.

اَڀياس

سوال.١. هيٺين سوالن جا جواب هڪ يا ٻن جملن ۾ لکو.

١) هيمونءَ ۽ سندس ساٿين گڏجي ڇا ڪرڻ جي رٿا رٿي؟
٢) پوليس وارو هيمونءَ کي ڪنهن جو خيال ڪرڻ لاءِ چوي ٿو؟
٣) هيمون، پوليس واري کي پنهنجي ساٿين جا ڪهڙا نالا ٻڌايا؟

سوال.٢. هيٺيان جُملا ڪنهن، ڪنهن کي چيا آهن؟

١) ”هي ديش بچائڻ جو قسم کائون ٿا؟“
٢) ”هاڻي وقت وڃائڻو ڪونهي.“
٣) ”فِش پليٽس ڪڍڻ لاءِ هٿوڙو ۽ پانو لِڪائي آندا اَٿم.“
۴) ”خبر پوئي ٿي تہ ڪنهن جي سامهون ٻڪواس ڪري رهيو آهين؟“
۵) ”ڪيڏي نہ وڏي دل ٿا رکو.“

سوال.٣. هيٺين لفظن جا ضد لکو.

دشمن، نوجوان، آزادي، چالاڪ، سچ

سوال.۴. هيٺين اِصطلاحن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻيو.

اِقرار ڪرڻ، قياس ڪرڻ، روانو ٿيڻ

سوال.۵. هيٺيان لفظ ٻالهائڻ موجب سجاڻو.

هاڻي، شاباس، ۾، پارت، سکر

سوال.٦. هيٺين لفظن مان صفتون ٺاهيو.

خبر، پيار، سچ، اچ، گهٽا ئي

سوال.٧. هيمونءَ کي پوليس وارو ڇو پڪڙي ويو؟

پورڪ اَڀياس

١) ايڪانڪي تي آڌار رکندڙ مشغوليون.

(الف) هيٺ ڏنل لفظن لاءِ ساڳيءَ معنيٰ وارا لفظ لکو.

لڇ، برباد، ڀلائي، قطري قطري، جوش

(ب) جوڙا ملايو.

سوُري جن جي سيج	جند ۽ جان
آزاديءَ جا رکپال اُٿو	لڳيندي هر برس ميلي
شهيدون ڪي چِتائون پر	مرڻ تنين مشاهدو
تو تان قربان	او هر دشمن جا ڪال اُٿو

(ب) ”ضرور ڪا سازش سٽيندو هوندو.“

١) اِها ست ڪنهن، ڪنهنکي چئي آهي؟

٢) ڪنهن بابت چيل آهي؟

٣) ضرور لفظ بدران ٻيو مناسب لفظ ڪم آڻي جملو وري لکو.

۴) ست مان ضمير ڳولهيو.

(٢) هيٺ ڏنل آزاديءَ جي پراونن بابت ڄاڻ حاصل ڪري ڪِلاس ۾ ٻڌائڻ لاءِ چئو.

چندر شيکر آزاد — آچاريہ ڪرپلاڻي — راجگرو — وير ساورڪر

(٣) سائي کي سهي ڪونہ، ٻکي کي ڏي ڪونہ. اِها چوڻي سمجهايو.

(۴) ماسٽر شاگردن کي الڳ الڳ ڪردار ڏيئي ڏنل ايڪانڪي ناٽڪ جي روپ ۾ ڪلاس ۾ پيش ڪرڻ لاءِ چوندو.

پاڻ ڪريان - پاڻ سکان

اَ، ڪُ، بد، اڻ، غير

اِهي اکر اَڳياڙين جي روپ ۾ ڪم آڻي ضد ٺاهي سگهبا آهن.

مثال :-

ضد

’اَ‘

سهڪار - اَسهڪار

سنتوش - اَسنتوش

ڌرم - اَڌرم

’ڪُ‘

سنگ - ڪُسنگ

روپ - ڪُروپ

نياءُ - ڪُنياءُ

’بد‘

نام - بدنام

فضيلت - بد فضيلت

نصيب - بد نصيب

’اَڻ‘

نهڪندڙ - اَڻ نهڪندڙ

هوند - اَڻ هوند

وڻندڙ - اَڻ وڻندڙ

’غير‘

حاضر - غير حاضر

واجب - غير واجب

مناسب - غير مناسب

اَهڙي نموني هيٺين جا ضد لکو :

تيز ......، ضروري ......

واقف ......، سمرٿ ......

دعا ....، سنگ ....